

இரவாக் கட்பியை விழிநீ ரிட்டு இழைத்தாலும்
 அடுத்த நாளும் அடரிரூட்டோடு கிடக்க
 மிச்சத் துளிகளால் குழைத்தப் பின்னும்
 விடாது தொடர்ந்த கருமையை
 துடதைத் தழிக்க எதுவுமில்லாத
 வறும்மையை நிரப்பும்
 ஞாபக குவியலை
 கிளறித் தடையதில் கிழியாத சதையிலிருந்து
 ஒழுகிய பிசுப் பிசுப்பை
 பரப்பரவனெ தயேத்துக் கொண்டதில்
 சிவந்துத் தயேம வளெப்பின்
 பாதம் பற்றிக் கதறினாலும்
 கருத்தப் போர்வையின்
 வண்ண திட்டக்களில்
 கருவிழி பிழிசலை தொடட்டுத் தடவும்
 தபரிகையொடிக் கமனமற்றே நான் !

idhayasagi@gmail.com